

Ett litet skydd mot polisförföljelse för Guds och samvetets skull.

Bengtsson, Jac.

27 B f a Br. 1882(1884)1888

National Library
of Sweden

1882.

Anteckningsblad
(1882)

ETT LITET SKYDD
MOT POLISFÖRFÖLJELSE FÖR GUDS ORDS
OCH SAMVETETS SKULL.

ÖFFENTLIGA HANDLINGAR FRÅN TRYCKET

UTGIFNA

AF

JAKOB BENGTTSSON,
PASTORSADJUNKT FRÅN LUNDS STIFT.

*Låt dig icke öfvervunnen var-
da af det onda, utan öfvervinn
det onda med det goda.*

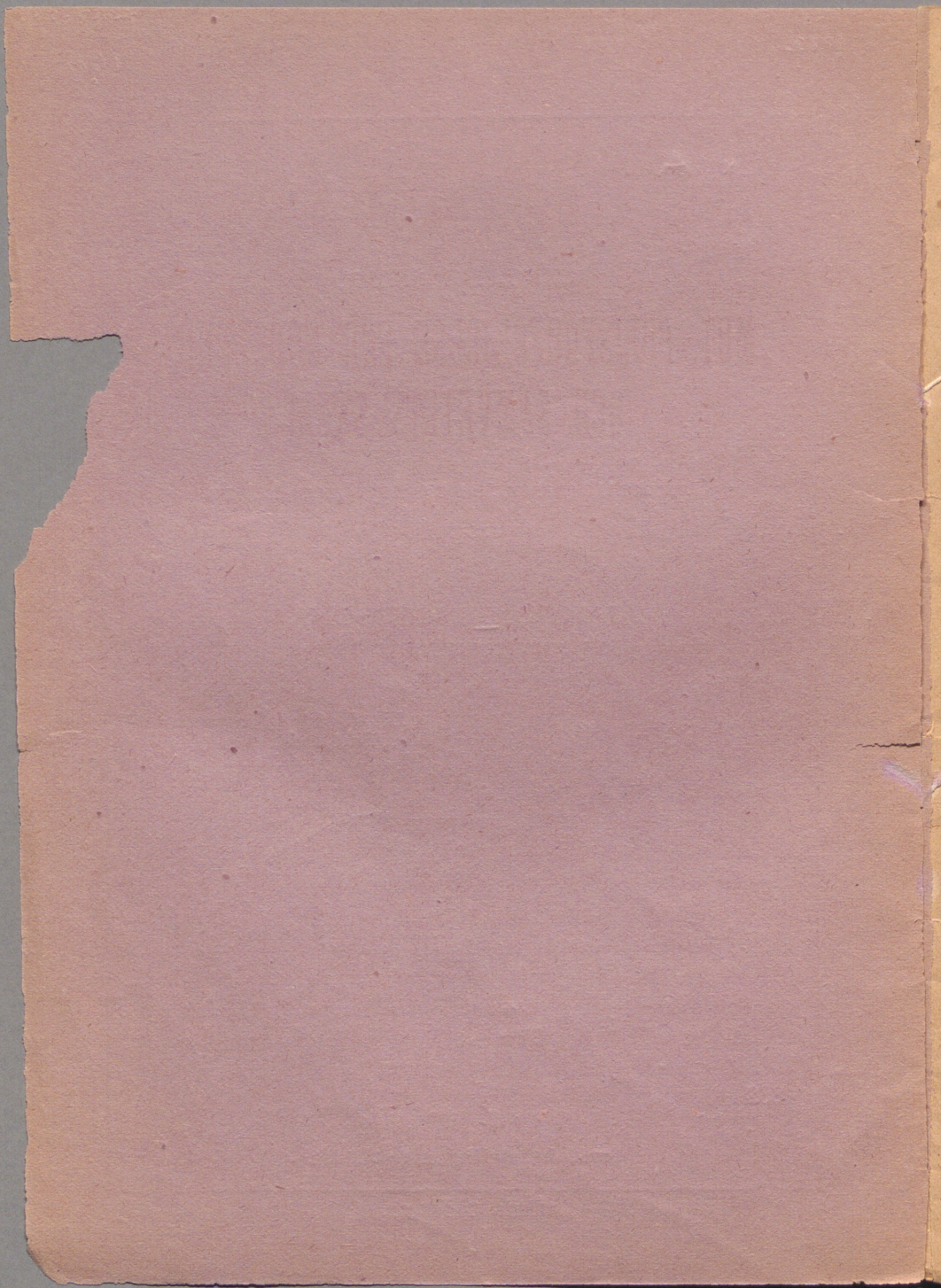
Paulus. Rom. 12: 21.

Denna min lilla skrift innehåller:

1) polisdomstolens protokollsutdrag; 2) min till Svea hofrätt ingifna besvärsskrift; 3) ett depositionsbevis; 4) mitt i bestyrkt afskrift bifogade prestbref; 5) Svea hofrätts kommunikationsresolution; 6) poliskommissarien C. G. Larssons så kallade förklaring; 7) min påminnelsekrift; samt 8) Svea hofrätts numera lagkraftvunna utslag af den 15 november 1882.

Stockholm, utgifvarens eget förlag.

Pris: 25 öre.

ETT LITET SKYDD
MOT POLISFÖRFÖLJELSE FÖR GUDS ORDS
OCH SAMVETETS SKULL.

ÖFFENTLIGA HANDLINGAR FRÅN TRYCKET

UTGIFNA

AF

JAKOB BENGTSSON,
PASTORSADJUNKT FRÅN LUNDS STIFT.

*Låt dig icke öfvervunnen var-
da af det onda, utan öfvervinn
det onda med det goda.*

Paulus. Rom. 12: 21.

Denna min lilla skrift innehåller:

1) polisdomstolens protokollsutdrag; 2) min till Svea hofrätt ingifna besvärsskrift; 3) ett depositionsbevis; 4) mitt i bestyrkt afskrift bifogade prestbref; 5) Svea hofrätts kommunikationsresolution; 6) poliskommissarien C. G. Larssons så kallade förklaring; 7) min påminnelsekrift; samt 8) Svea hofrätts numera lagkraftvunna utslag af den 15 november 1882.

Stockholm, utgifvarens eget förlag.

STOCKHOLM,
tryckt hos Victor Petterson, 1882.

1) *Utdrag af protokollet, hållet hos öfverståthållareembetet för polisärenden i polisdомstolen följande dagar år 1882.*

Den 26 juni.

S. D. Till öfverståthållareembetet för polisärenden hade blifvit ingifven en så lydande: »Rapport tisdagen den 20 juni 1882. Centralkonstapeln N:o 6 Carl August Theodor Fris har rapporterat, att i huset N:o 8 vid Hornsgatan boende f. d. prestmannen Jakob Bengtsson flerfaldiga gånger under sommarens lopp af polisbevakningen och betjeningen i Strömparterren blifvit tillsagd att ej bland publiken derstädes få försälja sina skrifter, enär detta vid flerfaldiga tillfällen åstadkommit förargelseväckande uppträden mellan Bengtsson och gästerna, hvilka sistnämnde anført klagomål öfver Bengtssons närgångenhet¹⁾ samt att Bengtsson, som flerfaldiga gånger, på den persons anmodan, som innehar serveringsrättighet i Strömparterren, blifvit bortvisad derifrån, med svårighet kunnat förmås gå derifrån, under påstående, att han säljer sina skrifter, hvar han behagar.

Senast lördagen den 17 och söndagen den 18 dennes hade Bengtsson genom sitt närgångna uppträdande åstadkommit förargelse och ovilja bland publiken i Strömparterren.²⁾

Stockholm som ofvan

C. G. Larsson.

För att öfver denna rapport höras är f. d. prestmannen Bengtsson, som uppgifvit orätt bostad, icke är boende i huset

¹⁾ Osanning, som icke ens poliskonstapeln Fris, sjelf på en gång både angifvare och vitne, har uti sin vittnesberättelse hvarken dristat taga på sin ed, icke heller uppgifvit, hvilka de ifrågavarande, »klagomål anförande gästerna» varit.

²⁾ Osanning, som intetdera af vittnena dristat taga på siu ed.

n:o 8 vid Hornsgatan,³⁾ af konstaplarna n:o 150 Björkman och 69 Carlsson vld laga påföljd kallad till inställelse i polisdomstolen i dag kl. 10 f. m.

C. G. Larsson.

J. A. Wahlström.

I anledning häraf hade f. prestmannen Bengtsson blifvit, vid laga påföljd, kallad⁴⁾ till inställelse uti polisdomstolen denna dag; men då nu målet, i närvaro af polishommissarien S. Thrysen, till handläggning uppropades, lät svaranden sig ej afhöra; i anledning hvaraf åklagaren anhöll om uppskof.

Med bifall till denna anhållan utstälde öfverståthållareembetet, i afsagdt beslut, målet till förnyad handläggning den 28 innevarande månad kl. 10 f. m., till hvilken tid svaranden skulle, på föranstaltande af åklagaren, vid hemtnings påföljd kallas att härstädes sig infinna.

Den 28 juni.

S. D. Vid återföretagande af det från den 26 innevarande månad uppskjutna målet emot f. prestmannen Jakob Bengtsson, tilltalad för förargelseväckande beteende å allmän plats, lät svaranden sig ej heller nu afhöra, ehuru han, enligt företedt bevis, vid hemtnings påföljd blifvit kallad⁵⁾ till inställelse denna dag kl. 12 på dagen.

För svarandens hörande begärde åklagaren uppskof; med bifall hvartill öfverståthållareembetet, i afsagdt beslut, uppsköt målet till måndagen den 3 instundande juli kl. 10 f. m., då svaranden skulle till polisdomstolen upphemtas.

Den 3 juli.

S. D. Då det från den 28 sistlidne juni sednast upp-

³⁾ Icke jag uppgifvit, utan poliskonstapeln Fris uppskrifvit orätt bostad: »Hornsgatan 8.» i stället för: »Hökensgratan 8.»

⁴⁾ Ehuru: »muntligt stämningssätt är afskaffadt redan genom k. f. den 7 Jan. 1830» och såsom prestman jag så mycket mindre kunde muntligen stännas, som Lunds domkapitel skulle hafva tillfälle att, om det så ville; för mig såsom prestman, anklagad uti ett brottmål, tillförordna konsistoriifullmäktig; så hade dock båda de här ofvan omtalade »kallelserna» — skett allenast muntligen.

⁵⁾ Äfven denna: »kallelse» — hade skett endast muntligen.

skjutna målet mot f. prestmannen Jakob Bengtsson, tilltalad för förargelseväckande beteende, till fortsatt handläggning uppropades, blef svaranden inför domstolen inställd; varande svaranden hit upphemtad.

Sedan rapporten blifvit uppläst, hördes svaranden, som dervid⁶⁾ i allo bestred densammas riktighet, med anmärkning att han ej blifvit af betjeningen i Strömparterren tillsagd att der upphöra med försäljningen af sina skrifter, men väl blifvit många gånger af polisbevakningen bortvisad.

För förebringande af bevisning anhöll åklagaren om uppskof; och med anledning häraf uppskötts målet till onsdagen den 5 innevarande månad, då svaranden, vid hemtnings påföljd, ålåde återkomma samt åklagaren egde förebringa sin bevisning.

Den 5 juli.

S. D. Vid upprop till fortsatt handläggning af det från den 3 innevarande månad uppskjutna målet emot förre prestmannen Jakob Bengtsson, tilltalad för förargelseväckande beteende, lät svaranden sig ej afhöra.⁷⁾

Af åklagaren begärdes vittnesförhör med poliskonstapeln n:o 6 Carl August Theodor Fris och extra konstapeln n:o 241 Johan Söderbäck samt vaktmästaren Carl Fredrik Selling, hvilka voro tillstädes och fingo, med svaranden öppen lemnad jäfsrätt, aflägga ed, hvarpå de, erinrade om densammas vigt, hördes hvar för sig, dervid de berättade:

1:o *Carl August Theodor Fris:* att svaranden under innevarande sommar flere gånger uppehållit sig i Strömparterren, der

⁶⁾ Emedan jag ej var lagligen stämnd och ej annorlunda, än genom att höra den en enda gång för mig uppläsas, hade fått del af polisrapportens innehåll; så förklarade jag mig ej kunna uti målet svara, ej kunna hvarken bestrida eller erkänna polisrapportens riktighet, enär till exempel tre fjerdedelar kunde vara osanning och en fjerdedel sanning, så att det var omöjligt att, enligt polisdomarens fordran, genast svara ja, eller nej, till alltsammans. För öfrigt frågade jag, hvem angifvaren var, på det han ej måtte såsom vitne mot mig begagnas, hvem åklagaren var, för att få veta, hvem jag i rekonventionsväg hade att hålla mig till.

⁷⁾ Då jag ej var lagligen stämnd och ej annorlunda, än genom att höra den en enda gång för mig uppläsas, hada fått del af anklagelsen och således ej kunde uti målet svara; så: »lät jag mig ej afhöra».

vitnet hade till åliggande bland annat, enligt uppdrag af den person, som innehade serveringsrättigheten derstädes, att tillse, det ej alls någon försäljning finge ske; att vittnet lördagen den 17 sistlidne juni tillsagt svaranden detta, dervid svaranden varit högröstad och förmenat sig ega rätt att sälja sina skrifter, hvar han behagade; att svaranden jemväl följande söndag infunnit sig i Strömparterren och utbjudit sina skrifter, hvadan vittnet jemväl då måst tillsäga svaranden ånyo att upphöra dermed, emedan detta vid flera tillfällen åstadkommit förargelseväckande uppträden mellan svaranden och gästerna samt att svaranden äfven dervid svarat trotsigt och högljudt.

2:o *Johan Söderbäck*: att vittnet varit närvarande vid angifna tillfället söndagen den 18 sistlidne juni, då förra vittnet tillsagt svaranden att ej utbjuda sina skrifter; att svaranden dervid betett sig på sätt vittnet Fris omvittnat samt att vittnet äfven flere gånger förut sett svaranden utbjuda skrifter till salu såväl i Strömparterren som annars.

3:o *Carl Fredrik Selling*: i likhet med förra vitnena med särskildt tillägg, att svaranden vid tillsägelsen vore trotsig och besvärlig samt vållade obehag på hvarjehanda sätt, hvarigenom han icke så sällan förorsakade folksamling.⁸⁾

För svarandens hörande i anledning af vittnesmålen begärde åklagaren uppskof; med bifall hvartill öfverståthållare-embetet, i afsagdt beslut, uppsköt målet till måndagen den 10 innevarande månad kl. 10 f. m., då svaranden skulle på åklagarens föranstaltande till domstolen hemtas.

Den 10 juli.

S. D. Vid upprop i närvaro af poliskommisarien S Thyrén, såsom tienstgörande åklagare, till förnyad handläggning af det från den 5 innevarande månad uppskjutna målet emot f. prestmannen Jakob Bengtsson, tilltalad för förargelseväckande beteende, upplystes svaranden vara för hemtning till inställelse denna dag förgäfvades eftersökt i den af honom tillföre uppgifna bostad,⁹⁾ i anledning hvaraf åklagaren begärde uppskof

⁸⁾ Jemför i fråga om alla tre vittnesmålen min påminnelsekrift.

⁹⁾ Ej: »uti den af mig tillföre uppgifna», utan i den af poliskonstapeln Fris orätt uppskrifna bostaden: »Hornsgatan 8», ehuru jag redan

med målet; och blef, med bifall härtill, målet utsatt att åter förekomma å onsdagen den 12 i denna månad kl. 10 f. m., då svaranden skall, på föranstaltande af åklagaren, åter sökas och om han anträffas, hemtas för att vid domstolen inställas.

Den 12 juli.

S. D. Då det från den 10 denna månad uppskjutna målet emot f. prestmannen Jakob Bengtsson, tilltalad för förargelsevächande beteende, till handläggning, i närvaro af poliskommissarien C. G. Larsson såsom tjänstgörande åklagare, uppropades, blef svaranden, som för inställelse denna dag var hit upphemtad, af polisbetjeningen för domstolen inställd.

På fråga, hvarför svaranden ej infunnit sig på kallelse, förmenade svaranden sig ej vara skyldig att ingå i svaromål, då denna¹⁰⁾ från början ej varit laglig, samt fordrade ersättning med fem eller tio kronor för hvarje inställelse.

Åklagaren yrkade ansvar å svaranden, då vitnen den dag svaranden uteblifvit styrkt, att han särskildt söndagen den 18 juni tillställt förargelse i Strömparterren genom att i högljudd ton utbjuda sina skrifter och dessutom vägrat åtlyda polismans tillsägelse att upphöra dermed.

Härpå mrddelade öfverståthållareembetet följande

Utslag.

Genom de uti målet hörda vitnen Carl August Theodor Fris', Johan Söderbäcks och Carl Fredrik Sellings berättelser är svaranden Jakeb Bengtsson, mot sitt nekande, lagligen öfvertygad att hafva söndagen den 18 sistlidne juni åstadkommit förargelse i Strömparterren härstädes genom att i högljudd ton till salu utbjuda skrifter och genom vägran att åtlyda af polisman gifven tillsägelse att dermed upphöra;¹¹⁾ och profvar

en gång blifvit från: »Hökensgatan 8» af poliskonstaplarna till polisdомstolen upphemtad.

¹⁰⁾ Den endast muntliga »kallelsen».

¹¹⁾ En hvar, som uppmärksamt genomläser vittnesmålen, finner genast, att det ej varit vid utbudningen, utan vid försäljningsförbudet, som jag varit »högröstad» och att, såsom till och med sjelfva polisrapporten gifver vid handen, jag aldrig vägrat åtlyda polismans tillsägelse att för tillfället med försäljningen upphöra. Både ansvarsyrkandet och utslagsmotiveringen grunda sig alltså endast på en, med förlof sagdt — osanning.

förthy öfverståhållareembetet, med tillämpning af 11 kap. 15 § strafflagen, rättvist dömma Jakob Bengtsson att för förargelseväckande beteende å allmän plats böta femton kronor, som kronan tillfalla; vid hvilken utgång af målet Bengtssons ersättningsanspråk lemnas utan afseende.

Den, som med detta utslag icke åtnöjes, eger att deruti hos kongl. maj:ts och rikets Svea hofrätt söka ändring genom besvär, hvilka, af klaganden sjelf eller lagligen befullmäktigadt ombud underskrifna, skola sist inom klockan tolf å femtonde dagen härefter, denna oräknad, eller thorsdagen den 27 innevarande Juli månad, ingifvas till bemålde kongl. hofrätt; och bör bötfälld part, som till ändrings sökande sig befogad finner, vid besvären bifoga antingen bevis att böterna blifvit hos öfverståhållareembetet för polisärender nedsatta eller ock en af två personer, hvilkas vederhäftighet är af Stockholms rådstufvurätt pröfvad och vitsordad, utgifven löftesskrift, deruti dessa personer, en för bägge och bägge för en, borga för samme böter; men om den bötfälde, i anseende till fattigdom, ej kan på nu föreskrifna sätt nedsätta böterna eller för dem ställa borgen, bör vid besvären biläggas intyg derom af kyrkoherden i den församling, der den bötfälde bor och har sitt hemvist. Den bötfälde, som sålunda fullföljer sina besvär, skall vidare antingen sjelf eller genom ombud inställa sig vid kongl. hofrätten för att, i händelse besvären utställas till förklaring, uttaga och meddela dem sin vederpart mot bevis, hvilket bör inom fyratiofem dagar ifrån den dag, då beslutet om förklarings infordrande utföll, till kongl. hofrätten ingifvas. Försummas något af hvad sålunda blifvit föreskrifvit, skall klaganden hafva förlorat sin talan och besvären komma ej under pröfning.

År och dag som ofvan

Efter befallning
Arr. Almqvist.

Ing. den 27 Juli 1882.

2) Till Kongl. Maj:ts och rikets Svea hofrätt!

Öfver kongl. polisdomstolens i Stockholm härhos bifogade utslag af den 12 dennes är jag nödsakad att härmedelst ödmjukligen besvara mig.

Ehuru redan den 12 dennes muntligen jag framställt samt sedermera den 20 dennes, såsom en Lunds stift tillhörande prestman, skriftligen förnyat min anhållan om protokollsutdrag, för att kunna uti kongl. hofrätten besvara mig; så har dock icke förr än omkring kl. 12 middagen den 26 dennes jag af kongl. polisdomstolen erhållit begärda protokollsutdraget, som således icke förr än 14 dagar efter första och sjetta dagen efter andra ansökningen derom af mig utbekommits, änskönt inom fjerde dagen det efter vanligheten bort vara färdigt.

Jag har alltså icke haft mer än ett enda dygns tid att författa denna min besvärsskrift och har derom, oaktadt inför polisdomstolen framställt anhållan, icke kunnat erhålla något intyg.

Fastän genom företeende inför polisdomstolen af ett Lunds domkapitels utslag af den 15 Mars 1871 jag visat mig både vara prestman och hafva, den 24 April 1871, blifvit för fattigdom befriad från utslagslösen och polisdomstolen, efter mitt förmenande, väl kunnat hafva sig bekant, att icke sedan den tiden jag af någon förmögenhet kommit uti besittning; så har dock icke blott ej utan penningar eller företeende af ett för mig den dagen oanskafligt fattigdomsbevis, jag kunnat erhålla det begärda protokollsutslaget, utan har jemväl, sedan man varit nog fiffig att på förhand afbekomma mig penningarna, jag erhållit ett protokollsutdrag, utfärdadt för: »förra prestmannen Jakob Bengtsson».

Icke heller öfver den, för att få mina besvär till pröfning upptagna, enligt besvärshänvisningen för mig nödvändiga nedläggningen af de mig ådömde böterna, har jag kunnat erhålla något annat intyg, än det härhos bifogade, som sanningsvidrigt är utfärdadt för: »förra prestmannen Jakob Bengtsson»,

Klag. pers. ing.

dep.bevis, prot. o. 2 bil. bif.

Allt detta har inträffat, ehuru både vid nedsättningen af böterna och inför polisdomstolen jag hvarje gång uppräddt, iklädd min presterliga dräkt, och, enligt gällande svensk lag, enligt k. cirk. d. 3 mars 1837, det är, icke inför Stockholms öfverståthållareembete, utan inför Lunds biskop och domkapitel, som, i fall de hafva laglig befogenhet att låta genom den världsliga maktens handräckning mig för sådant ändamål dithemta, jag skall från mitt presterliga embete lagligen afsättas.

Af mitt härhos i bestyrkt afskrift bifogade prestbref, hvars original jag innehafver och är i tillfälle att, när som helst inför kongl. hofrätten uppvisa, framgår, att jag är icke blott förre, utan äfven nuvarande prestmannen Jakob Bengtsson.

Det är den lilla, härhos bifogade, af mig författade och från trycket utgifna skriften: »Om Kristi Evangelina», för hvars utbudning och försäljning i Strömparterren jag blifvit trakasserad och dömd att plikta 15 kronor för: »föregelseväckande beteende.»

»Hvarje författare stände fritt, att en honom, i följd af sådan egenskap tillhörig skrift antingen sjelf eller genom andra föryttra; och vare för en skrifts föryttrande inga andra hinder, än de, som i 4 § af denna lag föreskrivas», heter det uti tryckfrihetslagens 1 § 12 moment, en lag, hvilken, såsom varande en af rikets grundlagar, är af både konung och embetsmän med lifig ed besvuren.

Med största möjliga uppmärksamhet har flera gånger jag genomläst tryckfrihetslagens 4 §, men likväl deruti alls icke kunnat finna något ens det ringaste hinder för mig att, äfven uti Strömparterren utbjuda och försälja öfvansagde, min här ifrågavarande lilla skrift.¹⁾

Det är hvarken sant icke heller af någon människa edligen intygadt, att, vare sig för poliskonstapeln Fris eller för någon annan människa, jag uppgifvit orätt bostad. Både för poliskonstapeln Fris och för hvilken annan människa, som derom tillfrågat mig, har, alltsedan den 1 oktober 1881, jag städse uppgifvit, att jag bodde: Hökensgatan 8. Och har, i

¹⁾ Också var det icke enligt något mom. uti 4 §, tryckfrihetslagen, utan enligt 11 kap. 15 § strafflagen, som, tvärtemot ofvan anförda 1 § 12 mom. tryckfrihetslagen, jag af polisdomstolen hade blifvit dömd till böter.

följd af sådan min uppgift, jag båda gångerna blifvit från Hökengatan 8 af poliskonstaplarna till polisdomstolen upphemstad. Om, vare sig uppsåtligen eller ouppsåtligen, poliskonstaplarn Fris förvexlat Hökengatan 8 med Hornsgatan 8, så rår jag allsicke för det.

Om, såsom andra menniskor, jag blifvit genom skriftlig kallelse till prestmannen Jakob Bengtsson lagligen tilltalad med vanliga tillkännagifvandet, att polisrapporten vore för genomseende för mig tillgänglig, så att jag fått tillfälle att antingen erkänna, efter erhållen kännedom derom, anklagelsen eller kunna för densamma mig försvara; så hade genast vid polisdomstolen jag mig inställt och allsina upphemtningsåtgärder behöft ifrågakomma. Men i sådant fall skulle, för att antingen få mig lagligen afsatt ifrån mitt presterliga embete eller också konsistorifullmäktig för mig såsom prestman, anklagad i brottmål, tillförordnad, öfverståthållareembetet hafva meddelat sig med Lunds domkapitel. Och det synes hafva varit just detta, som öfverståthållareembetet velat undvika.

Af dessa, i största hast funna och alla de skäl, som jag vidare hinner inför kongl. hofrätten uppgifva, yrkar jag upphäfvande af öfverklagade utslaget, öfverlemnande af handlingarna åt kongl. hofrättens advokatfiskalsembete samt ersättning för mina rättegångskostnader m. m.

Stockholm den 27 Juli 1882. Ödmjukligen

JAKOB BENGTTSSON,

både förre och nuvarande pastorsadjunkt från Lunds stift.

3) Förre prestmannen Jakob Bengtsson har nedsatt de böter femton kronor, hvartill han genom öfverståthållareembetets utslag den 12 dennes för förargelseväckande beteende å allmän plats blifvit fäld; betygar Stockholm i kongl. poliskammaren den 26 juli 1882.

Ferd. Berg.

Annot den 26 Juli 1882.

Ch. Lundgren.

Obs. Detta qvitto gäller icke utan att vara behörigen annoterad.

6:te polisdistr.

4) *I Guds, Fadrens, Sonens och den Heliga Andas namn.*

Genom detta öppna bref göres veterligt, att S. M. kandidaten Jakob Bengtsson, efter aflagde prof och undergången förhör uti föreskrifne lärostycken, blifvit under nedanskrifne dag, enligt församlingens bruk och kyrkohandbokens föreskrift, med bön och händers påläggning till det heliga predikoembetet invigd.

Han förklaras för den skull härmedelst berättigad till utöfning af alla detta embetets pligter, hvarvid honom åligger, enligt af honom inför Gud och Hans församling med ed fastadt löfte, att predika Kristum till visdom, till rättfärdighet, till helgelse och till förlossning, och i öfverensstämmelse med Kristi ord och instiftelse utdela de heliga sakramenten. Han skall både uti lära och lefverne låta sitt ljus lysa för menniskorna, att de må se hans goda gerningar och blifva hans efterföljare, såsom han Kristi. De unga skall han flitigt undervisa, de gamla troget förmana, väcka de säkra, uppmuntra de tröga, trösta de svärmodiga, vårda sig om de fattiga och lidande, upprätta de fallna och styrka de svaga, så att han bevisar sig Gudi en bepröfvad och ostrafflig arbetare, som rätt delar sanningens ord.

Om han sålunda med trohet och nit gjort en evangelisk predikares verk och uträttat sitt embete redligen, skall Herren gifva honom den trogne tjenarens lön.

Hafve han nu akt på sig sjelf och på lärdomen och blifva i dessa stycken, att han må frälsa sig sjelf och dem, som honom höra.

Led honom, Herre i ditt ljus och din sanning. Lär honom hålla allt, det du befallt. Gif honom din Andas kraft att allt detta väl uträtta och beständande blifva. Amen.

Lund den 19 december 1858.

Joh. Henr. Thomander.

biskop öfver Lunds stift.

(Sigill).

J. A. Qviding.

Lösen 3 Rdr.

Ch. 40 öre.

S:ma 3 Rdr. 40 öre Rmt.

Prestbref för S. M. kandidaten J. Bengtsson. Lika lydande med originalet, som pastorsadjunkten Jakob Bengtsson innehafver, intyga Stockholm den 26 juli 1882.

Frans A. Sjöström.

Aug. Sjöström.

5) 1882 den 9 augusti föredrogos inför kongl. maj:ts och rikets Svea hofrätt här inneslutna besvär; och

resolverades:

Besvären kommuniceras poliskommissarien C. G. Larsson sig deröfver att förklara och dessa besvärshandlingar återställa inom åtta dagar efter deraf erhållen del; åliggande det klaganden att besvärshandlingarna uttaga och vederparten tillställa samt bevis derom till kongl. hofrätten ingifva inom fyratiofem dagar härefter, vid äfventyr, om det försummas, att öfverklagade utslaget varder för lagakraftvunnet ansedt.

Utan lösen.

Efter befallning

Joh. O. Ramstedt.

Alla de ofvanstående handlingarnas likhet med originalerna intyga Stockholm den 18 Sept. 1882.

A. Johnson,
verkmästare.

S. Johansson,
murare.

Förklaring ing. d. 22 September 1882.

6) *Till Kongl. Maj:ts och rikets Svea hofrätt!*

Ålagd afgifva förklaring öfver här återgående förre prestmannen Jakob Bengtssons besvär öfver Öfverståthållareembetets i polisdomstolen den 12 nästlidne juli gifna utslag, hvarigenom Bengtsson för förargelseväckande beteende å allmän

plats blifvit dömd att böta 15 kronor, får jag, då Bengtsson icke i ringaste mån kunnat bestrida de i målet hörda vittnenas berättelser, vördsamt anhålla, att öfverståhållareembetets utslag, såsom varande lagligen grundadt, måtte varda af kongl. hofrätten fastställt.

Stockholm den 21 September 1882.

C. G. Larsson.

Lika lydande med hufvudskriften, betygar Stockholm och Kongl. Hofrättens Fiskalexpedition den 26 September 1882.

ex officio

Emil Sjöberg.

Påm. ing. den 3 Oktober 1882.

7) *Till Kongl. Maj:ts och rikets Svea hofrätt!*

Redan uti min besvärsskrift af den 27 sistlidne augusti anser jag mig hafva ovedersägligen uppvisat öfverklagade utslagets fullkomliga olaglighet, bestående hufvudsakligen, icke blott deruti, att detsamma utslaget ohjelpigen strider emot 1 § 12 mom. tryckfrihetslagen, en lag, som är, såsom varande en utaf rikets grundlagar, af både konung och embetsmän med liflig ed besvuren, utan äfven deruti, att, ehuru jag visat mig vara en Lunds stift tillhörande, redlig och oförvitlig prestman, likväl hvarken Lunds domkapitel erhållit tillfälle, att, om det så velat, för mig såsom prestman, anklagad uti ett brottmål, tillförordna konsistoriifullmäktig, icke heller ens jag sjelf genom någonsomhelst *skriftlig* kallelse till prestmannen Jakob Bengtsson blifvit lagligen stämnd, hvadan alltså ej, utan sjelfvillig afskedstagelse ifrån mitt presterliga embete och orimlig sjelfanklagelse uti den ifrågavarande saken, jag kunnat, annorlunda än såsom skett, nemligen genom våldsamt upphemning, uti sagde sak inför polisdomstolen tillstädeskomma.

Också har, i följd af ofvannämnde min besvärsskrift, kongl. hofrätten, uti sin kommunikationsbok erkännande mig såsom prestmannen Jakob Bengtsson. utställt handlingarna till

min vederparts, herr poliskommissarien C. G. Larssons förklaring.

Men — i stället att, enligt kongl. hofrättens åläggande, inkomma med någon verklig förklaring angående öfverklagade utslagets, uti min besvärsskrift uppvista, ovedersägliga olaglighet, har nyssnämnde Larsson till kongl. hofrätten ingifvit en, efter min uppfattning, icke sakförklarings utan sakförmörkelseskrift, som, så kortfattad den är, innehåller ej mindre än tre märkvärdiga oriktigheter, egnade att sakens verkliga förhållande och öfverklagade utslagets oförnekliga olaglighet i möjligaste måtto för kongl. hofrätten undanskymma.

Mot denna icke sakförklarings, utan sakförmörkelseskrift är det nu, som härmed jag går att nedanstående mina ödmjuka påminnelser afgifva.

Jag anser mig härtill så mycket mera befogad som: 1) efter hvad redan uti min besvärsskrift jag framhållit, jag i följd af polisdomstolens försumlighet med handlingarnas utlemnande, haft icke mer än ett enda dygns tid att besvärsskriften författa; och 2) för den skull måhända fått min besvärsskrift något ofullständig; och 3) allt härföre också uti densamma åberopat jemväl »alla de skäl, som vidare jag kunde hinna inför kongl. hofrätten uppgifva» samt sålunda omisskänneligen förbehållet mig »öppen talan i målet.»

Första märkvärdiga oriktigheten uti herr poliskommissarien C. G. Larssons här ifrågavarande skrift är mig nu den, att, ehuru vid mina besvär jag bifogat, icke blott ett exemplar utaf min lilla, af mig författade, ifrån trycket utgifna och jemväl uti Strömparterren till salu utbudna skrift: »Om Kristi Evangelina, Kristi församling här uti Nordanland», en skrift, hvars hela sista blad omisskänneligen bestyrker mitt förhållande till Lunds högvördiga domkapitel, utan äfven, uti bestyrkt afskrift, till och med mitt innehafvande prestbref samt alltså ovedersägligen bevist, att jag ej allenast varit, utan också fortfarande är prestman, tillhörande Lunds stift; och min vederpart icke ens på minsta sätt styrkt eller kunnat styrka, det inför Lunds biskop och konsistorium jag blifvit från mitt innehafvande presterliga embete lagligen afsatt; och uti min besvärsskrift jag framhållit, hurusom, enligt gällande svensk lag, enligt k. cirk. d. 3 mars 1837, det är icke inför Stockholms

öfverståthållareembete, icke heller inför någon annan världslig myndighet, utan inför Lunds biskop och domkapitel, som, ifall de hafva laglig befogenhet att låta genom den världsliga maktens handräckning mig för sådant ändamål dithemta, jag skall från mitt presterliga embete lagligen afsättas; och rättigheten att icke inför någon världslig myndighet, utan endast inför sin biskop och sitt domkapitel, varda ifrån sitt presterliga embete lagligen afsatt, är en af de rättigheter och friheter, som, enligt af konung och embetsmän med liflig ed besvurna regeringsformens 114 §, ej annorlunda än genom både riksdagens, kyrkomötets och kongl. maj:ts öfverensstämmande beslut kunna ens någon enda ordentligen invigd svenskluthersk prestman lagligen afhändas; hvadan också kongl. hofrätten sjelf, såsom redan sägdt är, uti sin kommunikationsbok, när den utställt målet till min vederparts förklaring, erkänt mig såsom prestmannen Jakob Bengtsson: så har, i trots af allt detta, likväl min märkvärdiga vederpart, herr poliskommissarien C. G. Larsson uti sin här ifrågavarande, icke sakförklarings, utan sakförmörkelseskrift, haft panna till att, i likhet med polisdomstolen uti öfverklagade utslaget, sanningsvidrigt benämna mig: »förre prestmannen Jakob Bengtsson samt sålunda, i likhet med polisdomstolen, tilltrott sig kunna, tvärtemot svensk lag och rätt, med mer än påflig egenmäktighet, med ett enda penndrag mig mitt innehafvande presterliga embete främtaga.»

Andra märkvärdiga oriktigheten uti här ifrågavarande skrift är mig vidare den, att, ehuru min vederpart, herr poliskommissarien C. G. Larsson, ej ens uti ringaste måtto sett sig i stånd till hvarken att förneka, bestrida eller förklara den uti min besvärsskrift af mig ovedersägligen uppvista, förfärliga olagligheten uti öfverklagade utslaget, att ej allenast detsamma tillkommit genom en, såsom det synes, uppsåtlig och illvillig »domvilla», i det att dömdt blifvit öfver hvad ej lagligen instämndt varit, så att svaranden kunnat derföre försvara sig, utan äfven sjelfva domen ohjelpigen strider emot 1 § 12 mom. uti en af sjelfva grundlagarna; så har han, herr poliskommissarien C. G. Larsson, likväl haft panna till att »vördsam samt anhålla», att ett så förskräckligen olagligt »utslag, såsom varande lagligen grundadt, måtte varda af kongl. hofrätten fastställdt».

Tredje och i synnerhet märkvärdiga olagligheten uti här ifrågavarande skriften är mig nu slutligen den, att merannämde min vederpart, herr poliskommissarien C. G. Larsson, haft panna till att såsom enda skälet för sin ofvannämde: »vördsamma anhållan» emot mig åberopa den omständigheten, att, just såsom ej varande lagligen stämnd, eller ens genom något polisdomstolens mig skriftligen delgifna beslut ålagd att uti sålunda alldeles olagligtvis emot mig anhängiggjorda, i sjelfva verket med förlof sagdt strunntsaken, svara, jag »icke i ringaste mån kunnat bestrida de i målet hörda vitnenas berättelser».

För att nu emellertid visa, att, om nemligen genom någon som helst skriftlig kallelse till prestmannen Jakob Bengtsson, vare sig med eller utan vederbörandes lagliga meddelelse med Lunds domkapitel, jag varit lagligen stämnd eller ens genom något polisdomstolens beslut lagligen ålagd att i »målet» svara, jag verkligen kunnat, enligt oftanämde Larssons fordran: »bestrida de i målet hörda vitnenas berättelser»: så, för att nu icke här tala om, att jag då hade kunnat vid vitnesmålen afläggande tillstädes varit och låtit genom domaren föreställa vitnena de spörsmål, som till saken rätteligen hörde, har jag ansett mig böra, uti denna min påminnelsekrift, för bättre minnes skull, ordagrant upprepa och med anmärkningar inom parenteser förse samme, under för handen varande omständigheter, enligt min mening, alldeles olagligen emot mig åberopade vitnesberättelser.

Dessa, endast för sagde ändamål här upptagne och inom parenteser med anmärkningar försedde vitnesberättelser, äro:

1:o. Af *poliskonstapeln n:o 6 Carl August Theodor Fris*: att svaranden (, hvilken, såsom ej lagligen stämnd, ej kunnat i målet svara,) under innevarande sommar flera gånger uppehållit sig i Strömparterren, der vitnet hade till åliggande bland annat, enligt uppdrag af den person, som innehade serveringsrättigheten derstädes (kort sagdt: af krögaren Davidsson) att tillse, det ej alls någon (än så oförarglig) försäljning (af svarandens aldrig förargelseväckande skrifter, utan endast af krögarens ofta förargelseväckande starke drycker) finge ske; att

vitnet lördagen den 17 sistlidne juni tillsagt svaranden detta (att ej alls någon försäljning af hans icke förargelseväckande skrifter, utan endast af krögarens ofta förargelseväckande drycker finge ske), dervid svaranden varit högröstad och förmenat sig ega rätt att sälja sina skrifter, hvar han behagade (sagt så högt, att några af de närmast sittande gästerna hört det: snälla herr konstapel, när man får sälja, icke blott, enligt tryckfrihetslagen, alla möjliga tidningar och tidskrifter, »påskgrisar», »pingstgrisar» m. m. till att upplysa människorna uti detta världsliga, utan äfven, enligt utskänkningslagen, alla möjliga starka drycker till att, öfverflödigt förtärda, förderfva människorna både till kropp och själ; och, när på krogarna får finnas en tryckt uppmuntran till måttlighet och nykterhet: hvarföre kan då icke jag, enligt tryckfrihetslagen, få sälja mina skrifter till att upplysa människorna uti det andeliga, erinra dem, att de dock bekänna sig såsom kristna människor och genom mitt exempel uppmäna dem till måttlighet och nykterhet?); atr svaranden jemväl följande söndag infunnit sig i Strömparterren och utbjudit sina skrifter, hvadan (af blygsel öfver sitt af krögaren erhållna uppdrag att tillse, det ej alls någon än så oförarglig försäljning af svarandens skrifter, utan endast af krögarens starke drycker finge ske) vitnet äfven då måste (begära enskildt samtal med svaranden, för att, likasom flere gånger förut, emellan 4 ögon) tillsäga svaranden ånyo att upphöra dermed (nemligen med skrifternas försäljande), emedan detta (, icke upphörandet(?), utan försäljandet, enligt hvad krögaren eller kyparena sagt vitnet) vid flera (tydligtvis föregående) tillfällen åstadkommit förargelseväckande uppträden emellan svaranden och gästerna (, om hvilka sistnämndes åtgörande mot svaranden dock vitnet icke förmått edligen bekräfta hvarken innehållet af sin föregående rapport angående klagomål senast lördagen den 17 och söndagen den 18 sistlidne juni, icke heller tagit på sin ed, att det varit svaranden, som genom sitt försäljande af skrifterna och icke snarare krögaren, som genom sitt försäljande af de starka dryckerna varit orsak till de, af krögaren eller kyparena för vittnet berättade, »förargelseväckande uppträden emellan svaranden och gästerna», hvilka »förargelseväckande uppträden» bestått hufvudsakligen deruti, att ofta en eller annan vanligtvis mer eller mindre lifvad herre

bland gästerna i Strömparterren erbjudit sig köpa hela svarandens medhafda förråd af 40 eller 50 exemplar af hans lilla, förutnämnda skrift: »Om Kristi Evangelina, Kristi församling här uti Nordanland», i fall svaranden blott velat tillsammans med honom dricka en sup brännvin, ett glas punsch, en toddy eller en konjak, men att svaranden dervid aldrig låtit förmå sig att förtära mer än en kopp kaffe, eller en enda half butelj öl, eller en enda half butelj porter, eller ett enda glas vin och att genom sådan sin fullkomliga afhållsamhet från alla starka drycker, annorlunda än såsom medicin från apoteket, när efter hand samma hans afhållsamhet hunnit blifva känd bland nästan alla gästerna uti Strömparterren, svaranden råkat i någon ringa mån förminska spirituosa försäljningen för krögaren, drickspenningarna för kyparena, dryckenskapsböterna för poliskassan, hemhjälpningserkänslan af »bättre herrar» för en eller annan tjänstvillig person) samt att svaranden äfven dervid (, nämligen vid vitnets af blygsel öfver sitt åtgörande mot svaranden förorsakade anhållan om enskildt samtal, för att emellan 4 ögon tillsäga svaranden, det ej alls någon försäljning af hans skrifter, utan endast af krögarens starke drycker finge ske) svarat trotsigt och högljudt (sagt så högt, att några af de närmast sittande gästerna hört det: »vill herr konstapeln mig något, så var god och säg mig det här, så att gästerna höra det, för det är ingen heder att ha enskilda samtal med herrar poliskonstaplar under deras tjänstgöring», hvarvid en af gästerna infallit: »ja, det har minsann pastor Bengtsson rätt uti, för skurkar kan man nog träffa, utan att söka dem i uniform», öfver hvilket otillbörliga yttrande vitnet med rätta blifvit förtörnad och, för att släcka sin harm, befallt svaranden uppgifva sin bostad och, när svaranden sagt: »Hökensgatan 8», i hettan kommit att i stället uti sin anteckningsbok skriva; »Hornsgatan 8» och, fastän svaranden derpå genast undfallande sagt: »vill herr konstapeln nödvändigt tala med mig emellan 4 ögon, så skall han gerna det få» och, när vitnet ej velat detta, utan all vidare tillsägelse alldeles sjelfvilligt inom fyra eller fem minuter derefter begifvit sig ifrån Strömparterren — likväl rapporterat svaranden; varande egentliga orsaken till svarandens obenägenhet för enskilda samtal med poliskonstaplarna, att, om de, så att folk hörde det, förbjödo honom att

sälja sina skrifter, så fick han sälja mycket flera, men om deingo förbjuda honom det emellan 4 ögon, så gingo de sedan och förbjödo tidningsförsäljarna, så att tidningsskrifvarena trodde svaranden såsom prestman vara i hemligt förstånd med polis-konstaplarna, för att utrota tryckfriheten, och derföre nedskälde honom vid alla möjliga tillfällen).

2:o. *Af extra konstapeln n:o 241 Johan Söderbäck:* att vitnet varit närvarande vid angifna tillfället söndagen den 18 sistlidne juni, då förra vitnet tillsagt svaranden att ej utbjuda sina skrifter (begärt enskildt samtal med svaranden, för att emellan 4 ögon tillsäga honom att ej alls någon försäljning af hans skrifter, utan endast af krögarens starke drycker finge ske), att svaranden dervid betett sig på sätt vitnet Fris omvitnat (svaret trotsigt och högljudt d. v. s. sagt så högt, att några af de närmast sittande gästerna hört det: vill herr konstapeln mig något, så var god och säg mig det här, så att gästerna höra det o. s. v.) samt att vittnet äfven flera gånger förut sett svaranden utbjuda skrifter till salu, så väl i Strömparterren som annars.

3:o. *Af Strömparterrsvaktmästaren Carl Fredrik Selling:* i likhet med förra vitnena, med särskildt tillägg, att svaranden vid tillsägelsen (om enskildt samtal, för att emellan 4 ögon olagligtvis, tvertemot 1 § 12 mom. tryckfrihetslagen, tillsäga svaranden, det ej alls någon försäljning af hans skrifter, utan endast af krögarens starke drycker, finge ske) vore trotsig och besvärlig samt vållade obehag på hvarjehanda sätt, hvarigenom han (ej svaranden genom sin skriftförsäljning, utan polis-konstapeln genom sin olagliga tillsägelse, mot hvilken, för att kunna, såsom det heter: »först lyda och sedan klaga», svaranden, för att få vitne på tillsägelsens innehåll, var tvungen att högljudt protestera) icke så sällan förorsakade folksamling.

Sådant, som de inom parenteserna gjorda anmärkningarna gifva vid handen, är det i allo sanningsenliga, med inträffade tilldragelserna och verkliga sakförhållandet fullt öfverensstämmande innehållet af alla: »de i målet hörda vitnenas berättelser».

Orsaken, hvarföre, utan sjelfanklagelse och misstänka att för tryckfrihetens utrotande vara i hemligt förstånd med polis-

konstaplarna: »icke i ringaste mån jag kunnat bestrida» dessa: »de i målet hörda vitnenas berättelser», är — *att jag ej varit lagligen stämnd.*

»Vakter och de, som rättens, eller konungens befallningshafvandes, bud och ärende gå, må sjelfve edligen vitna em det, som dem i ty fall händer, så ock om det de uträttat, *der ej andra vitnen till äro*», heter det uti 17 kap. 11 § rättegångsbalken.

I Strömparterren hafva många andra vitnen än poliskonstaplarna och Strömparterrsvaktmästaren Selling: »till varit».

Poliskonstapeln Fris torde vara jäfvig derigenom, att både i strid mot 1 § 12 mom. tryckfrihetslagen och i öfrigt alldeles olagligen han uträttat sitt af krögaren Davidsson erhållna föga ärofulla uppdrag att »tillse, det ej alls någon försäljning» af svarandens skrifter, utan endast af krögarens starke drycker finge ske»; Strömparterrsvaktmästaren Selling derigenom, att han under ifrågavarande tid efter all sannolikhet varit i tjänst hos krögaren Davidsson, så att af »målets» utgång han kunnat sig nytta eller skada vänta.

Icke ens genom ett enda ord uti sin vitnesberättelse har ens någotdera af: »de i målet hörda vitnena», såsom uti sitt ansvarsyrkande åklagaren sanningsvidrigt påstått: »den dag, svaranden — såsom icke lagligen stämnd — uteblifvit, styrkt», ens »att han särskildt söndagen den 18 juni tillställt förargelse i Strömparterren genom att i högljudd ton till salu utbjuda sina skrifter», ännu mindre, »att han vägrat åtlyda polis-mans tillsägelse att upphöra dermed.»

Icke ens genom ett enda ord uti »de i målet hörda vitnena Carl August Theodor Fris', Johan Söderbäcks och Carl Fredrik Sellings berättelser», är — såsom det uti sjelfva utslagsmotiveringen sanningsvidrigt heter — »svaranden Jakob Bengtsson, mot sitt nekande» — som, enär »han förmenat sig, såsom icke lagligen stämnd, ej vara skyldig att ingå i svaromål», lika litet som något hans jakande egt rum — »lagligen öfvertygad att hafva söndagen den 18 sistlidne juni åstadkommit förargelse i Strömparterren härstädes», ens »genom att i högljudd ton till salu utbjuda skrifter», ännu mindre »genom vägran att åtlyda af polisman gifven tillsägelse att dermed upphöra».

Om, till och med i strid emot 1 § 12 mom. tryckfrihetslagen, såsom en utaf rikets grundlagar, 11 kap. 15 § strafflagen¹⁾ skulle så »tillämpas», att »ej alls någon försäljning af andra människors varor, utan endast af krögarens starke drycker å allmän plats finge ske»; så skulle alls ingen »torg-handel», »allmän marknad» eller »auktion» kunna ega rum.

Om icke »förargelse» vore af två slag: »gifven» och »tagen»; så skulle exempelvis vår Herre Kristus, när Han: »ödmjukade sig sjelf, var lydig intill döden, ja intill korsets död,» vår världslige allernådigste konung, när han understod sig att på kungliga slottet såsom svenska statsskeppets förnämsta materiella byggnad — grundlagarna äro den idella — låta hissa vår gamla, kära, blågula flagga med: »ärans färg på trohets grund» — hafva »kommit förargelse åstad».

Af alla nu, så väl här som uti min besvärsskrift anförda skäl vidhåller jag att yrka upphäfvande af öfverklagade utslaget, öfverlemnande af handlingarna åt kongl. hofrättens advokatfiskalsembete samt ersättning för mina rättegångskostnader m. m. med aldraminst 100 kronor.

Stockholm den 3 oktober 1882.

Ödmjukligen
JAKOB BENGTTSSON,
både förre och fortfarande
pastorsadjunkt från Lunds stift.

Rätteligen afskrifvet från här förvarad originalhandling, betygar Stockholm och Kongl. Svea Hofrätts Archivarie Kontor den 14 December 1882.

Ex officio
Edv. Carlson.

Vidimationsafgift en krona.

¹⁾ »Gör man oljud eller oväsande, eller far öfverdådigt fram, så att annan deraf skadas kan, eller kommer eljest förargelse åstad å allmän väg, gata eller torgplats, eller der allmän marknad eller auktion hålles; straffes med böter, högst 100 riksdaler», heter det uti emot mig af polisdомstolen: »tillämpade» 11 kap. 15 § strafflagen.

8)

Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hof-Rätts Utslag på de besvär, Sacri Ministerii Adjunkten¹⁾ Jakob Bengtsson anført deröfver, att Öfver-Ståthållare Embetet för Polisärenden, hvarest Poliskommissarien C. G. Larsson, å tjenstens vägnar, påstått ansvar å Bengtsson, för det han skall Söndagen den 18 sistlidne Juni åstadkommit förargelse i Strömparterren här i staden samt vägrat åtlyda polismans tillsägelse, har, efter det Bengtsson fordrat ersättning för inställelsen, genom Utslag den 12 Juli 1882, enär genom i målet hörde vittnen Poliskonstapeln Carl August Theodor Fris', extra Konstapeln Johan Söderbäcks och Vaktmästaren Carl Fredrik Sellings berättelser Bengtsson vore, emot sitt nekande lagligen öfvertygad att hafva den 18 sistlidne Juni åstadkommit förargelse i Strömparterren genom att i högljudd ton till salu utbjuda skrifter och genom vägran att åtlyda af polisman gifven tillsägelse att dermed upphöra, förty under åberopande af 11 kapitlet 15 § Straff-Lagen, dömt Bengtsson att för förargelseväckande beteende å allmän plats böta femton kronor äfvensom lemnat Bengtssons erättningsanspråk utan afseende; öfver hvilka besvär, dervid Bengtsson fogat bevis att berörde böter blifvit i Kongl. Poliskammaren nedsatta, Larsson sig förklarar, hvarefter Bengtsson med påminnelser inkommit. Gifvet i Stockholm den 15 November 1882.

Kongl. Hof-Rätten har tagit målet i öfvervägande. Och enär Bengtsson genom hvad i målet förekommit icke kan anses lagligen öfvertygad att hafva vid ifrågavarande tillfälle

¹⁾ Då: sacri ministerii adjunkten är detsamma som: pastorsadjunkten, prestmannen; så har genom detta sitt utslag Svea hofrätt erkänt mig såsom: pastorsadjunkten, prestmannen Jakob Bengtsson.

kommit förargelse åstad, varder, med ändring af Öfver-Ståthållare Embetets utslag, Bengtsson från ansvar i målet befriad.

Beträffande rättegångskostnaden finner Kongl. Hof-Rätten ej skäl att i Öfver-Ståthållare Embetets utslag göra ändring; kunnande ersättning för kostnaderna å målet härstädes, hvarå Bengtsson jemväl framställt anspråk, honom icke tillerkännas.

Den, som med detta utslag icke åtnöjes, eger att deri hos Kongl. Maj:t i underdånighet söka ändring genom besvär, hvilka skola underskrifvas af klaganden sjelf eller lagligen befullmäktigadt ombud samt sist innan klockan tolf å trettionde dagen herefter, som, denna dag oräknad, blifver Fredagen den Femtonde nästkommande December, i Kongl. Maj:ts Justitie Revisions Expedition ingifvas; men försummas det, skall klaganden hafva förlorat sin talan och besvären komma ej under pröfning. År och dag, som förr skrifvet står.

På den Kongl. Hof-Rättens vägnar:

K. J. BERG.

(Svea hofrätts sigill).

E. Björkman.

Lika lydande med originalet intyga.

Stockholm den 23 december 1882.

J. Andersson,

Typograf,

L. Broberg,

Typograf.

